

λατίνων μεταθεοφόρων, διοι, μείναντες πιστοὶ εἰς τὸν Ἀλέξιον, δὲν εἶχον δυνηθῆ νὰ σώσωσιν αὐτὸν, ἐλεημάτησαν ἀπάστας τὰς παραλίας καὶ νήσους. Ἐκεῖτα τὸν καταδρομῶν τοῦ Ἀνδρονίκου εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Γεωλιέλμου, προέτρεψαν αὐτὸν νὰ ἐπελθῃ κατὰ τοῦ ἔγχρου ἐκείνου, αἱ ληστρικαὶ τῶν Σικελῶν διώσεις μετεβλήθησαν εἰς πόλεμον ἐπίσημον καὶ στρατὸς Σικελικὸς, ἡγουμένου φυγάδου τινὸς Βοζαντινοῦ, πρόλασσε μέχρι Θεσσαλονίκης, καὶ, κυριεύσας ἐντὸς ὅλης τῆς ἡμερῶν τὴν δευτέραν ταύτην τοῦ κράτους πρωτεύουσαν, εἰς τοσαῦτας ἐξετραχηλίσθη κακοπραγίας, ὥστε τὰ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τρεῖς ἑκατονταετηρίδας, ὑπὸ τῶν στιφῶν τοῦ Μωάμεθ Β'. πραγχθέντα, εἰμποροῦντα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἴπιαικέστατα, πρὸς ἐκεῖνα ἀντιπαραβαλλόμενα. Ἀρχιεράτευς δὲ τότε τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ Εὐστάθιος ἐκεῖνος, ὅπτις τοσοῦτον μέγα φέρει δινομαὶ εἰς τὴν ἡστορίαν τῶν γραμμάτων διὰ τὰς εἰς Ὁμηρον παρεκθίσθαις· καὶ οἱ ἀγῶνες τοὺς διποίους κατέβαλεν, οἱ κίνδυνοι τοὺς διποίους ὑπέστη, διὰ νὰ παραμυθῆσῃ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπώδυνον ἐκείνην συμφορὰν, κατέστησαν τὴν μιάμην αὐτοῦ οὐδὲν ἡττον ἐπιφανῆ· ἢ τὸ τῆς παιδείας μέγεθος.

Ἄλλ' ἐπανεργόμεθα εἰς τὸν Ἀνδρόνικον, ὅπτις ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐπεσε δι' ἐσωτερικῆς στάσεως. Ὁ ἀνθρωπὸς αὐτὸς φύσει προληπτικὸς δὲν ἦτο βεβαίως· ἀλλ' ἡ ἀμήγανος ἐκείνη τῶν πραγμάτων κατάστασις κατέπληξεν αὐτὸν, ὥστε, δλίγας πρὸ τοῦ θανάτου ἡμέρας, ἡθέλησε νὰ συμβουλευθῇ τὴν μαντικὴν, περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ τύχης· καὶ ἤκουσεν ἀπὸ τὸν μάντην, διτὶ διμέλων νὰ πάντη αὐτὸν τῆς ἀργῆς δινομάζεται Ἰσαάκιος· ἐπειτα ἡρώτησε, πότε θέλει συμβῆ ἡ πτώσις αὗτη, καὶ ἐλαβεν εἰς ἀπήντησιν, διτὶ θέλει συμβῆ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγνούψωσεως τοῦ σταυροῦ. Ἡτο δὲ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐγένετο ἡ δευτέρα αὕτη ἐπερώτησις, ἡ ἐνδεκάτη τοῦ Σεπτεμβρίου, ὥστε δ Ἀνδρόνικος νομίσας διτὶ πρόσκειται περὶ τοῦ Ἰσαάκιου τῆς Κύπρου, ἀνέκραξε γελάσας, διτὶ διμέντης μωραίνει, διότι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δ Ἰσαάκιος δὲν ἤδυνατο νὰ ἔλθῃ ἐκ Κύπρου καὶ νὰ καταβάλῃ αὐτόν.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διως ὑπῆρχεν ἔτερος τις Ἰσαάκιος, ἀνήκων εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀγγέλων, ἦτις ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μανουὴλ εἶχε συγγενεύσει μετὰ τῶν Κομνηνῶν. Ὁ Ἰσαάκιος αὐτὸς, ἐπὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον ἀναβούσας τοῦ Ἀνδρονίκου, εἶχε καταφύγει μετ' ἄλλων δυζηρεστημένων εἰς Νίκαιαν, ἐπειτα δὲ, διὸ προδοσίας αἰσχυλας, παρέδωκε τοὺς πολίτας αὐτῆς εἰς χεῖρας τοῦ τυράννου. Ἐκτότε ἦτη ἀπαρατήρητος ἐν τῇ πρωτευούσῃ, μέχρις οὖ εἴς τῶν δημίων συγκατέλεξε καὶ τοῦτον μεταξὺ τῶν θυμάτων τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐποχῆς, πιθανώτατα ὑπὸ ἰδιαιτέρου τιγδὸς πάθους κινούμενος. Ὅταν δ ἐπιτράπεις τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ φόνου, εἰςῆλθε περὶ τὴν ἐπέρσαν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Ἰσαάκιου, σύντος πηδῆσας, διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ θανάτου φόδον, ἐπὶ ἵππου, κόπτει τὴν κεφαλὴν τοῦ δημίου καὶ καταφεύγει εἰς

μίαν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐνταῦθα ἡθροίσθησαν περὶ αὐτὸν ἐν τῷ ἀμαρτίᾳ τοῦ φίλοις καὶ συγγενεῖς καὶ μέγα λαοῦ πληθυς, τοῦ διποίου ἡ συρροή καὶ ἡ ἀγανάκτησις ηὔξανεν ἀπὸ ὕρας εἰς ὕραν. Ὁ Ἀνδρόνικος διέτριβε τότε εἰς τὰς θελκτικὰς τῆς Προποντίδος νήσους. Εἶχε δὲ νυμφευθῆ εἰς δεύτερον σκανδαλώδη γάμον τὴν θυγατέρα μὲν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου τοῦ Ζ', χήραν δὲ τοῦ διποίου Ἀλέξιου Ἀγνήν, καὶ, μὴ ἀρκούμενος εἰς ταύτην, εἶχε παρέ ἐσυτῷ καὶ μίαν τῶν παλλακῶν. Ἀμα μαθὼν τὰ συμβαίνοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπευσε νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους· ἀλλ' εἶδε μὲ ἀπορίαν τὰ μὲν βασίλεια ερηματικά, τὴν δὲ πόλιν στασιάζουσαν, καὶ πάντας ἐγκαταλείποντας αὐτόν. Ἡθέλησε νὰ κηρύξῃ ἀμνηστείαν· ἀλλὰ τὸ πλήθος ἐνέπαιξε τὴν ἀμνηστείαν ταύτην, εἰπόν· διτὶ αὐτὸς ἔχει χρείαν συγγνώμης, τὴν διποίαν διὸ θέλει πλέον λάβει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἡθέλησε νὰ παραγωρήσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μανουὴλ, ἀλλ' εἰ ἀρεταῖ τοῦ υἱοῦ δὲν ἤδυναντο νὰ ἔξαγοράσωσι τὰ τοῦ πατρὸς ἀμαρτήματα. Ἡθέλησε νὰ σωθῇ διὰ θαλάσσης, ἀλλὰ συνελήφθη, καὶ, περιβληθεὶς ἀλύσεις καὶ κλοιόν μέγαν, ἐσύρθη εἰς τοὺς πόδας Ἰσαάκιου τοῦ Ἀγγέλου. Ἡ εὐγλωττία του καὶ τὰ δάχρυα τῶν γυναικῶν αἰτίες τὸν συνώδευον, δὲν ἐγνισαν νὰ ἀποτρέψωσι τὴν ἐσγάτην αὐτοῦ τιμωρίαν, καὶ, ἀντὶ τοῦ συνήθους τῆς θανατώσεως τρόπου, παρεδοθῇ εἰς τὸν φοβερώτατον τῶν δημίων, εἰς τὸν ὄχλον τῆς πρωτευούσης. Ὁ δὲ ὄχλος ἐξερρίζωσε μὲν πρώτον τοὺς ὄδόντας καὶ τὰς τρίχας αὐτοῦ, ἐξώρυξε δὲ τὸν ἵνα τῶν δριθαλμῶν, ἔκοψε δὲ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας· καὶ ταῦτα πάντα ὄχι διὰ μῖσος, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων. Ἐπειτα ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ καμήλου καὶ περιγγάγει αὐτὸν εἰς ἀπάσας τὰς ὄδον τῆς πόλεως, ἐπαγγών κατ' αὐτοῦ ἀναριθμήτους ὅσρεις καὶ πληγάς. Τελευταῖον ἐκρέμασε τὸν διποίη ἀπὸ τῶν ποδῶν μεταξὺ δύο κιόνων, ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου ἐκάστης τῶν διποίων ἵστατο λύκος καὶ γρωνάς πάντες δὲ ὅσοι ἤδυναντο νὰ φύσωσι τὸ σῶμά του, ἐξηκολούθουν πλήττοντες, μέχρις οὖ δύο Ἰταλοί, ἐλέγχαντες τὸν ἀνθρωπὸν, ἀπῆλλαξαν αὐτὸν, διὰ τῆς σπάθης, ὅλων τῶν βασάνων τοῦ κόσμου τούτου.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ ἐλεύθερον τέλος ἀνδρὸς, τοῦ διποίου δὲν ἤξενρομεν τί μᾶλλον νὰ θαυμάσωμεν, τὴν μοχθηρίαν ἢ τὴν εὐφθάνην, τὴν λαμπράνην ἢ τὴν οἰκτράν τύχην.

K. II.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ. Τὸ Μουσεῖον τῆς ἐν Λονδίνῳ βασιλικῆς ἑταιρίας ἐπλουτίσθη ἐσχάτως δι' ἀξιολόγου τινὸς κειμηλίου, πολυτίμου διὰ τε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν. Ὁ ιατρὸς Κ. Λίνδλεϋ, δεῖτις περιέρχεται τὴν Μιχράν Ἀσίαν, ἀνεκάλυψε μεταξὺ τῶν ἐρειπίων ἀρχαίας τινὸς πόλεως τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου ἐν Κιλικίᾳ, σάλπιγγα (ροτί-

νοίκ) χαλκίνην, τριῶν μέτρων μῆκος ἔχουσαν, κατεσκευασμένην κατά τοὺς τεγνικωτέρους κανόνας τῆς ἀκουστικῆς, καὶ μεταβιβάζουσαν τὴν ἀνθρωπίνην φωνὴν εἰς ἀποστάσεις ἀπωτάτας. Τὴν καλῶς διατηρουμένην ταῦτην σάλπιγγα ἀφίερωσεν ὁ Κ. Λινδλεῖ εἰς τὸ εἰρημένον Μουσεῖον, προσεπιστείλας δὲ, κατὰ τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ, τὸ εὔρεθρον ὑπήρξε κτῆμα Ἀλιξάνδρου τοῦ Μεγάλου, συνάψυχνος πολλάς μάχας κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Μικρᾶς Ασίας, ὃπου μάλιστα ἐκέρδησε τὴν περίφημον ἐν Ἰστῷ κατὰ τοῦ Δρείου, τρικόσια τριάκοντα τρίχις ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Δικαιολογεῖ δὲ τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ διὰ τῆς μαρτυρίας τοῦ Κουτσούτου Κουρτίου λέγοντος, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος διεδίδαξε τὰ διαταγὰς αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον διὰ σάλπιγγος ἐξαἱρέστου μεγέθους. Τὸ ἔωτερικὸν αὐτῆς ἦτο πάλι κακοσμημένον διὰ πολλῶν γλυφῶν τὰς ὁπίας ἐξήλειψεν ὅλος σχεδόν δι χρόνος.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ. Πρὸ δέκα ετῶν, τὸ 1840, ἡ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Βούβάνην ἡ Καλκούτταν μετάβασις διήρκει ἡμέρας περίπου ἑκατόν. Ἀλλὰ περὶ τὸ τέλη τοῦ ἑβίου ἥρχισε νὰ γίνεται ἡ συγκοινωνία διὰ τοῦ ἐν Αλγύπτῳ ἴσθμοῦ τοῦ Σουέζ, καὶ ἡ διάρκεια αὐτὴ ἥλαττώθη κατὰ πεντήκοντα πόντες ἡμέρας. Καὶ διμάς πάλιν δὲν εὐχαριστήθη ἡ ἀπληστος, σύτως εἰπεῖν, δραστηριότης τῶν Βρεττανῶν, οἵτινες, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐτημετώσαμεν, θεωροῦσι τὸν χρόνον ὡς νόμισμα. "Οὐεν διεκῆρυξαν ἐσγάτως ὅτι θέλουσιν δοσον οὕπω κατατευάστει δδὸν δι' ἡς αἱ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Καλκούτταν καὶ ἐναλλάξ μεταβάσεις θέλουσι γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἐντὸς ΕΠΓΑ ἡμερῶν! Θέλουσι λοιπὸν διετρύξει τὰς ἀπερους ἐκτάσεις διὰ πλοίων ἀεροπόρων; "Οχ! θέβαιαί ὁι Ἀγγλοι, πολὺ θετικώτεροι τῶν γειτόνων αὖτῶν, προτιμῶσι τὰς διὰ ξηρᾶς καὶ τοῦ πελάγους διδοτικορίας, οὐδὲ φθονοῦσι τὰ ἐναέρια τρίχροτα τοῦ Πετίνου. Θέλουσιν ἄρα ἐπιχειρήσει νὰ κατασκευάσωσιν δδούς σιδηρᾶς ἐν τῷ διαστήματι δεκατεττάρων ἐτῶν, κατέχούσας 5 χιλιόδων καὶ 600 μιλίων μῆκος, αἴτινες, ἀρχόμεναι ὡπὸ τῆς ἀντίπεραν τοῦ Λονδίνου ξηρᾶς, θέλουσιν ἀπολήγειν εἰς τὴν ἀρχαίαν μητρόπολιν τῆς Βελούχιστάνης, παρὰ τὸν Ἰνδὸν, δθεν οἱ ὁδοπόροι θέλουσι μεταβαίνει δι' ἄλλων δδῶν ἐπίσης σιδηρῶν εἰς Βούβάνην, Ασγύρων καὶ Καλκούτταν. Έάν ενθυμηθῶσεν, λέγει Γάλλος τις ἐφημεριδογράφος, ὅτι πρὸ δλίγων ἐτῶν ἡ μεταξὺ Παρισίων καὶ Βουρδιγάλων συγκοινωνία διήρκει πολὺ πλειότερον τῆς στημερινῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Αθηνῶν καὶ Νεοεβραίου, θέλομεν παραδειγμῆς ὡς δινατήν τὴν προκειμένην ἐπιχείρησιν.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ. "Ἀγγλος τις, παρουσιασθεὶς ἐσχάτως ἐν Βρυξέλλαις εἰς τὸν γραφείων τῶν ἀμαξῶν, αἴτινες ἐμελλον νὰ ἀντχωρήσωσι τὴν ἐπέρσαν ἐκείνην, ἐξήτησε νὰ παραχωρηθῇ καὶ πρὸς αὐτὸν μία θέσις· ἀλλ' ἐμαθεν διετοι εἰγον ἐκμιαθωθῆ. Επειδὴ δὲ ἐπρεπεν ἀφεύκτως νὰ εὑρεθῇ τὴν ἐπιοῦσαν ἀπὸ πρωίτας πλησίου συγγενοῦς του τίνος δοσίς ἐμελλε νὰ νυφευθῇ, εύρισκετο εἰς μεγίστην δμηχανίαν, καθόσον τὰ

συνήθη ὅγκατα δὲν ἐδύναντο νὰ διατρέξωσι μὲ τὴν ὄποιαν ἐπειθύμει ταχύτητα τὸ μεταξὺ Βρυξελλῶν καὶ τοῦ μέρους ὃπου ἦτο ὁ μέλλων γχμῆρος διέτηγεν. Ἀλλ' οἱ Ἀγγλοι δὲν παραιτοῦνται εὐκόλως τοῦ σκοποῦ των. Διὸ τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος μετά μικρὸν ταξίψιν, εἶπε πρὸς τὸν διευθύνοντα τὸ γραφεῖον—Δύναμανι τοιεῖλα τούλαχιστον διὰ τῆς ἀμάξης ἐν τῷ διώτιον;—Μάλιστα, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, φθάνεις μόνον νὰ μὴν εἶναι πολλὰ ὑψηλά, διότι τὰ λωρία δὲν εἶναι ἀρκετὰ μπροστὶ διὰ νὰ τὸ περιδέσωσι.—Σᾶς εὐχαριστῶ, ἐπανέλαβεν ὁ Βρεττανὸς, καὶ ἀνεγέρωσην.

'Ολίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἀμάξης ἐρθατε τὸ κιβώτιον, μακρὸν ὡς φέρετρον νεκρικὸν, ὃ δὲ ἀμαξηλάτης τὸ ἀνεβίβασεν ἀμέσως ἐπ' αὐτῆς. Τὴν ἐπαύριον τὸ πρωὶ δι 'Αγγλος παρίστατο εἰς τὸν γάμον τοῦ συγγενοῦς του. Ὁ ἀναγνώστης ἐμάντευσε βεβαίως ὅτι τὸ κιβώτιον περιείχε τὸν "Αγγλον αὐτόν.

ΝΕΑ ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑ. Αἱ ἀγγλικαὶ καὶ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἀνεκαλύφθησαν νέα μεταλλεῖα χρυσοῦ κατὰ τὴν Αὐστραλίαν τῆς Ασίου μετημέρων, ἢτις, ὡς γνωστὸν, ἀποτελεῖ τὸ πέμπτον μέρος τοῦ κόσμου. Βεβαιοῦσι δὲ συγχρόνως ὅτι εἶναι πλουσιώτερα καὶ αὐτῶν τῶν τῆς Καλλιφορνίας. Τὰ πρῶτα ἀνακαλυφθέντα χρυσωρυχεῖα κείνται ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, καὶ θέλουσι μεταλλευθῆ ἀνευ πολλοῦ κόπου.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

"Ἐντός τηνος οίκιας ζῶσι σήμερον οἱ ἐφεξῆς.
1. πάππος, 1. μάμιη, 1. πατήρ, 4. μητέρες,
3. ἀδελφαί, 5. ἀδελφοί, 6. θεῖοι, 3. θεῖαι, 5.
ἀνεψιοί, 6. ἀνεψιαί, 8. ἐξάδελφοι, 5. οίοι, 6.
Θυγατέρες, 1. γυναικαδέλφη, 1. γυναικάδελφος,
3. εγγόναι, 1. χήρος, καὶ 1. χήρα τὸ σὸλον
61. Καὶ διμάς εἶναι μόνον δεκατρεῖς! Όστις ἐξηγήσῃ τὸ αἰνιγμα τοῦτο, θέλετ λάβει δῶρον
παρὰ τῆς Η ανδώρας τὸν δεύτερον τόμον
αὐτῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

"Ο κατὰ πρῶτον ἐκδοθεὶς τὸ παρελθόν ἔτος ἐντύθια Περίφημος Καζαμίας, ὅστις τοσοῦτον εύδοκίμησε διὰ τὰς ἀστρονομικὰς πρὸ πάντων παρατηρήσεις του γενομένας ἐν αὐταῖς ταῖς ΑΟήγαις κατὰ τὸν μεσημβρινὸν αὐτῶν, ἐκδίδεται κατ' αὐτὰς διὰ τὸ ἔτος 1852. μετὰ πολλῶν εἰκόνων, καὶ διηγημάτων, καὶ ἀλλων ἀξιολόγων παρατηρήσεων.